

Az éter energiájának hasznosítása

A világ fizikai megismerése nem várt módon közelebb hoz minket az emberi történelem, és a társadalmi fejlődés alaposabb megismeréséhez is. Hiszen – mint, ahogy erről már szó volt – a technikai és a társadalmi fejlődés egymástól szétválaszthatatlan tényezők, az egyik éppen úgy hat a másikra, mint a másik az egyikre. Az éterelmélet gyökeresen kihat a technika fejlődésére. Ha elfogadjuk azt a későbbiekben még nyilvánvalóbbá váló feltételezést, hogy az éter energiasűrűsége nagyságrendekkel nagyobb, mint az anyag sűrűsége, akkor ez felvet egy további gondolatot. Ha sikerülne olyan szerkezetet építeni, amely hasznosítani tudja az éter energiáját, akkor elméletileg korlátlan energiaforráshoz jutna az emberiség. Már az 1900-as évek elején, a ma hagyományosnak mondható fizikai elvekkel is sikerült korlátlan energiát előállító berendezéseket feltalálnia történelmünk legnagyobb mérnökének, Nikola Tesla-nak. Tesla berendezései alakították át először a vízenergiát, a légköri elektromosságot és a kozmikus sugárzást elektromos energiává. Amikor a kísérleti fizika virágkorát élte, más feltalálóknak is sikerült ilyen energiatermelő berendezéseket alkotniuk. Bár nem mindig tudatosan, hanem éppen testi, szellemi adottságaiknak és kísérletező tevékenységüknek köszönhetően, létrehoztak olyan, például mágneses szerkezeteket is, amelyek képesek voltak az anyagon keresztül az éterből energiát elvonni és így hétköznapi felhasználható elektromos árammá alakítani. Legtöbbjük ugyan nem teljesen értette a saját maga által épített készülék pontos működési elvét – ugyanis néha ösztönösen alkottak – mégis megpróbálták a kor szintjéhez képest elég jó pontossággal leírni azt. Mivel ezek a leírások nem teljesek és nagyon sok bennük a homályos megfogalmazás, utalás, ezért egy-egy ilyen régi készülék rekonstrukciója, újjáépítése komoly kutató, nyomozó és rejtvényfejtő munkát igényel, amely akár több évbe, több évtizedbe is beletelhet. Ha ma egy ilyen készüléket szeretnénk tudományos igényességgel megalkotni, akkor ehhez elsősorban figyelembe kell venni azt, hogy a tizenkilencedik, huszadik század elejének feltalálói még az éterfizikán nőttek fel. Gondolkodásukban az éter létezése és annak tulajdonságainak ismerete teljesen természetes és alapvető volt. Ezen tulajdonságoknak az ismerete – mint látni fogjuk – azonban nem elsősorban csak a technikai ismereteinket gyarapítja, hanem ami sokkal fontosabb, általuk megérthetjük majd azt az eddig még nem ismert folyamatot is, amelynek segítségével az élőlények kommunikálnak egymással. Vegyük hát sorra az éter legfontosabb tulajdonságait:

Az éter az anyagmentes teret mindenhol és egyenletesen tölti ki. Másik nagyon lényeges tulajdonsága az éternek, hogy az éter nem anyagi természetű és nem egy mozdulatlan energiahalmaz, hanem sokkal inkább egy nagyon nagy frekvenciával rezegő energia. Eddig ennek az energiának az elektromágneses részét sikerült elméletileg és kísérletileg is kimutatni, és valamelyest megismerni. Ezek alapján, az éter és az anyag elektromos, mágneses és elektromágneses tulajdonsága az anyag ismétlődő keletkezése és örvénylő mozgása miatt jön létre. Az anyagi részecskék pillanatonkénti megjelenése következtében az éter úgy viselkedik, mintha minden pontjában parányi rádióadók lennének, melyek hétköznapi elképzeléseinkhez képest rettenetesen nagy frekvenciával és teljesítménnyel sugároznak. Az anyagi

részecskék éterből való keletkezése azt is jelenti, hogy az éter információsűrűsége, információtovábbító és információraktározó képessége hihetetlenül nagy. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy minden, ami a világmindenségben történik, az valamelyest megváltoztatja az adott térrészben lévő éter rezgését, úgymond modulálja azt, és ez a rezgés mindenfelé továbbterjedve, azonnali információval szolgál az adott térrészben végbemenő eseményekről, folyamatokról. Azaz az éter az információtovábbítás szempontjából valóban úgy viselkedik, mint egy rádió vagy tévéadó. Sőt, az éter közvetítésével az információ nemcsak továbbítódik, hanem időben el is raktározódik. Ez az elraktározás nagy valószínűséggel annak a tudatos folyamatnak a része, mely kivetíti számunkra az anyagi valóságot. Az éter elektromágnes energiáját hasznosítani képes készülék alapelveit felhasználva, az éter információtovábbító képessége alapján, egy újfajta „éter” rádió- vagy tévékészülék is megépíthető, amellyel hallhatóvá, láthatóvá tehetőek az éter vagy a tér tetszőleges pontján végbemenő történések. Mint látni fogjuk az élőlények felépítésükből adódóan már természetesen rendelkezik egy ilyen „rádiókészülékkel”.

Az energiatermelés forradalma

Az emberiség igazából több mint száz éve képes lenne a légköri elektromosság, a kozmikus sugárzás vagy az anyag felépítését felhasználva magának az éter energiájának a hasznosítására alkalmas szerkezetek, úgynevezett szabadenergia vagy térenergia-konverterek építésére. Ezek korlátlan elektromossággal, hő- vagy fényenergiával láthatnák el minket. Sőt bizonyos leírások szerint egyes kutatók meg is építették ezeket, de bizonyos ok vagy okok miatt akkor ezek nem terjedhettek el. Ahhoz, hogy továbbléphessünk a technikai és a társadalmi fejlődés útján, meg kell értenünk, mi szabott gátat ezen berendezések elterjedésének.

Az elterjedés egyik gátja nem volt más, mint az ember fejletlensége, önzősége, agresszivitása, tulajdonképpen gonoszsága. Ezeknek a találmányoknak a megjelenése ugyanis már akkoriban is olyan komoly gazdasági következményekkel jártak volna, amelyek sértették egyik-másik iparág tulajdonosainak hatalmi érdekeit. Ezért aztán ezek a találmányok és nem ritkán velük együtt a feltalálók is eltűntek. De mindez csupán az elterjedés látszólagos, valójában kisebb mérvű akadálya volt.

Ezen készülékek elterjedésének az igazi gátja az emberiség történelmi, társadalmi fejletlensége volt. Az ember ugyanis a birtokába kerülő új tudást, technológiát mindig fegyverek kifejlesztésére, építésére használta fel. Visszatekintve az 1900-as évek elejére, ma talán szerencsésnek mondhatjuk magunkat, hogy akkoriban nem terjedtek el a korlátlan energiaforrásként és elektromos fegyverként is felhasználható berendezések. Ha a két világháborúban ugyanis használták volna ezen készülékeket, és csaknem használták is, akkor az emberiség történelme talán a mostaninál is sötétebb képet mutatna, ha egyáltalán lenne még történelmünk...

Ezért igen fontos eszébe vésnie minden kutatónak és mérnöknek, hogy ha a megszerzett tudását fegyverek építésére használja fel, akkor ezzel a saját

sorsán kívül egyben az emberiség jövőjét is veszélyezteti. Szerencsére – mint látni fogjuk – az ember, az emberiség fejlődése nem véletlenszerű és vannak olyan fejlettebb társaink, akik fejlődésünket és ezzel a történelem folyását is megpróbálják a lehetőségekhez képest normális mederben tartani...

Manapság az éter vagy más néven szabadenergia-konverterek elterjedését tekintve, a gazdasági helyzet talán még rosszabb, mint korábban volt, hiszen egész nemzetgazdaságok, sőt, a világ gazdasági képe is megváltozhat, és egészen biztosan meg is fog változni ezen találmányok elterjedésével. Egy ilyen forradalmi változástól pedig azok félhetnek a legjobban, akiknek ezen a téren ellenérdekeltségeik vannak. Ugyanis ezen találmányok elterjedése gátat vethet a fejletlen országok gazdasági, politikai függőségének, kizsákmányolásának, amely sok esetben az energiahordozóktól való függés miatt következik be. Az energia mindenki számára való hozzáférhetősége egyet jelent az információ korlátlan áramlásával és a világ jelenlegi hatalmi berendezkedésének, hatalmi térképének a megváltozásával. Azaz, egyes országok gazdasági növekedése megállhat, lakosságának életszínvonala átmenetileg csökkenhet, ami politikai, vagyis kormányválsághoz is vezethet. Ezek miatt pedig éppen a legfejlettebb gazdaságú, hatalmi célokat dédelgető országoknak nem volt érdeke ezen technológiák mielőbbi elterjesztése.

Ugyanakkor belátható, hogy a fogyasztói társadalom- és gazdaság szemlélet csak egyes hatalmi pozícióban lévő társaságok és a reklámokkal megtévesztett fogyasztók érdeke, ami hosszú távon a Föld nevű bolygó teljes kizsákmányolásához, feléléséhez és természeti katasztrófához vezet, amit pedig bizonyosan jó lenne elkerülni. A hagyományos és a térenergia-konverterekkel, mint azt Tesla bizonyította kielégíthető lenne az emberiség energiaigénye, felszámolhatóak lennének a környezetpusztító technológiák is. Ma, minden jel szerint egy ilyen technológiai forradalom küszöbén állunk. Egymástól függetlenül szinte valamennyi országban élnek olyan kutatók, akik ezeken a technológiákon dolgoznak. Az információáramlás gyorsaságának köszönhetően pedig valószínűsíthető, hogy hamarosan korlátlan energia fog az emberiség birtokába jutni, sőt a kozmikus sugárzás energiája és az ezzel összefüggő légköri elektromosság mindig is adva volt számunkra. Az új technológia megjelenése azonban nemcsak a technikát fogja forradalmasítani, hanem nyitottá teszi zárt világunkat mind fizikailag, mind szellemileg. Ezt pedig csak fokozatosan és kellő körültekintéssel lehet megtenni. Érdekes példa erre az elektromos áram elterjedése. Kezdetben az elektromos áram szinte kizárólag világítási célokat szolgált. Ugyanakkor az elektromos áramnak több fajtája is létezik. Ha az 1800-as évek végén használták volna az újonnan felfedezett spiráláramot, amelynek világítási célokra való használata radioaktív sugárzással járhat, akkor az tömeges járványt okozott volna. Akkoriban pedig a radioaktivitásról szinte senkinek sem volt semmilyen ismerete sem. Ugyanígy a mai korok emberének sem lehet fogalma arról, milyen következményei lehetnek egy új technológiának. A térenergia konverterek mivel rajtuk keresztül energia áramlik a környezetünkbe nyitott rendszert alkotnak a mi, eddig zártnak hitt fizikai valóságunkhoz képest. Ennek révén pedig az energia-átalakító berendezések anyagában felgyorsulhatnak olyan folyamatok, mint például az anyag és az őt alkotó elemi részecskék „átalakulása”, esetlegesen a bomlása vagy éppen ellenkezőleg, radioaktívvá válása. Ugyanakkor a környező tér is

megváltozhat az őt felépítő éter megváltozása miatt. Ezért egy új technológiát és az általa szolgáltatott energiát, hasonlóan az atomenergiához csak kellő elővigyázattal lehet majd használni és terjeszteni. Ugyanez érvényes a napjainkban folyó gravitációs áramtermelő kísérletekre is. A kísérletek tanulsága szerint ma már nemsokára lehetséges lesz olyan erőművek építése, amelyek a Föld gravitációs energiáját alakítják át hasznos munkává. De mivel nem tudni, hogy milyen fizikai változásokat idézhet elő egy új technológia, ezért szükségszerű a nagy fokú elővigyázatosság. Az anyagi világ egy olyan hatalmas energetikai rendszer, melyben szinte minden mindenre hatással van. Ismert az a mondás, hogy minden-mindennel összefügg. Ez a mondás azonban egy energetikailag zárt, de még egy nyitott rendszerben is nemcsak, hogy igaz, de egyenesen törvényszerű. A kozmikus sugárzás, a naptevékenység, a Föld mágnesség, időjárása, légköri és tengeri áramlatai mind-mind egymással szorosan összefüggő energetikai rendszereket alkotnak. Ha egy ilyen hatalmas rendszerbe alapos és átfogó tudás nélkül nyúlunk bele, akkor az könnyen a földi élet fennmaradásának a végét jelentheti. De persze nem elég a határtalan óvatosság. Ha majd a korlátlanul rendelkezésre álló energiával továbbra is a rossz értelemben vett fogyasztói társadalmat építjük, és esztelenül használjuk fel a rendelkezésünkre álló lehetőségeket, akkor ugyanúgy katasztrófát idézhetünk elő. Sajnos az emberiség már most is egy gazdasági, társadalmi, de legfőképpen természeti és ökológiai katasztrófa felé sodródik.

Hogy mennyire nem vagyunk képesek jól felhasználni a ma is rendelkezésünkre álló technikát, azt jól példázza a számítástechnika fejlődése. A számítógépek elterjedésével a józanul gondolkozó ember arra számíthatott, hogy az irodákból, a hivatalokból el fog tűnni a papír és minden adat, információ kis méretű számítógépes adattárolókon lesz hozzáférhető. E helyett, bár a technika lehetővé tenné a papírfogyasztás megállítását – a fogyasztói szemléletnek köszönhetően – eddig soha nem látott mértéket öltött a papírfelhasználás. A nyomtatók, a fénymásolók hozzáférhetősége arra ösztönzi a gyermeket felhasználókat, hogy mindent kinyomtassanak, még azt is, amire semmi szükségük sincsen. Így aztán gyakran előfordul, hogy a papír a nyomtatóból egyenesen a szemétkosárba kerül. Ez persze önmagában még nem lenne nagy baj, ha lenne elég papír, ha lenne elég fa. De sajnos nincsen! A rettentően nagy baj az, hogy sajnos sokakban nem tudatosult, hogy egy zárt világban élünk. Korlátozottak a készleteink, és ha ezeket gyorsabban, ráadásul értelmetlenül használjuk fel, mint ahogy esetleg újra tudjuk termelni őket, akkor ezzel a saját és az elkövetkező generációk létezésének az alapjait szüntetjük meg! Felmérések szerint ma már a többszörösét használjuk fel azoknak a készleteknek, melyeket bolygónk elő tud állítani. Ebből az következik, hogy a technikai, technológiai váltáson kívül elengedhetetlenül szükséges egy társadalmi szemléletváltás is. A világ már most, több vonatkozásban is a szakadék szélén billeg, és ha nem tanuljuk meg a rendelkezésre álló javakat ésszerűen felhasználni és elosztani, akkor küzdelmes és szomorú jövő vár ránk. Egyes tudósok szerint ez már elkerülhetetlen. Személy szerint azt vallom, hogy nagyon kicsi rá az esély, én azonban szeretném hinni, hogy társadalmi összefogással, a gazdaságot, a politikát olyan irányba lehet majd terelni, hogy az a Föld nevű bolygó virágzásához vezessen.

Az összefogáshoz ismernünk kell a környező világunkat és annak felépítését is. Ez azonban csak akkor történhet meg teljes egészében, ha az anyagi valóságon kívül elsősorban önmagunkat ismerjük meg, és tudatára ébredünk annak, hogy valójában kik is vagyunk, hol és miért élünk. Csak így lehetünk szellemileg nagykorúak, csak így érthetjük meg sorsunkat, helyünket és szerepünket a világban. Láttuk, hogy a világ fizikai felépítése egységes, és az, amit mi észlelünk belőle, az csak egy sokkal kisebb és korlátozottabb megjelenési formája, az anyagi létezés. Az anyagi létezés azonban egy mesterségesen létrehozott valóság, egy kivetítés, ami szükségszerű jelen fejlettségi állapotunkban. Ezzel tisztában kell lennünk ahhoz, hogy továbbléphessünk, és választ kaphassunk a kérdéseinkre. Érdekes módon kérdéseinkre csak úgy kaphatunk teljes válaszokat, ha nem kifelé tekintünk, hanem befelé, azaz megismerjük önmagunkat, az ember nevű élőlényt.

/Részlet a Tudás könyvéből/